

بررسی اثر مینوسیکلین بر میزان بیان ژن گیرنده NMDA در نواحی هیپوکمپ و پیریفورم مغزی، در طی روند

کیندلینگ آمیگدال در موش صحرایی

امیر مسعود کوشکی (ارائه دهنده مقاله) ۱، محبوبه زیرک ۱، فاطمه خدادادی تقی آبادی ۱، محمد محمد زاده ۲، سید

مهدی بهشتی نصر* ۳

۱. دانشجوی دکتری حرفه ای پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار

۲. *نویسنده مسئول، مرکز تحقیقاتی سلولی و مولکولی، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار

زمینه و هدف:

مینوسیکلین دارای اثرات ضد التهابی و محافظت نورونی است. از آنجایی که بین مرگ سلولی و تشنج رابطه وجود دارد و از طرفی بیان گیرنده NMDA به دنبال کیندلینگ افزایش می یابد، هدف از این مطالعه بررسی اثر مینوسیکلین بر میزان بیان ژن گیرنده NMDA در نواحی هیپوکمپ و پیریفورم مغزی، در طی روند کیندلینگ آمیگدال در موش صحرایی می باشد.

مواد و روش ها:

در این مطالعه تجربی ۳ گروه موش صحرایی نژاد ویستار (۲۴ سر) پس از جراحی استرئوتاکسیک و یک هفته دوره بهبودی، تحریکات کیندلینگ (۲ بار در روز با فاصله زمانی شش ساعت) را دریافت می کردند. در گروه اول (n=۸) حیوانات هیچگونه تحریکی را دریافت نمی کردند، به حیوانات گروه دوم (n=۸) روزانه سالیین (1 ml/kg)، و گروه سوم (n=۸) مینوسیکلین با غلظت ۲۵ میلی گرم به ازای یک کیلوگرم حیوان (mg/kg) به صورت داخل صفاقی (۶۰ دقیقه قبل از هر تحریک) تزریق شد. دو ساعت بعد از آخرین تحریک مغز حیوانات خارج شده و بیان ژن گیرنده NMDA در نواحی هیپوکمپ و پیریفورم این سه گروه با یکدیگر مقایسه شدند. برای تحلیل داده ها از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه و تست تعقیبی Tukey در سطح معناداری $p < 0.05$ استفاده گردید.

یافته ها :

تزریق داخل صفاقی مینوسیکلین قبل از تحریکات کیندلینگ از افزایش mRNA زبرواحد NR_{2A} گیرنده NMDA در هیپوکمپ و قشر پیریفورم موش های کیندل شده جلوگیری کرد.

نتیجه گیری:

نتایج بدست آمده از این تحقیق نشان داد تزریق مینوسیکلین قبل از تحریکات الکتریکی، اثر ضد تشنجی دارد و این اثر را از طریق کاهش بیان زیر واحد گیرنده های NMDA اعمال می کند.

واژه های کلیدی:

تشنج، کیندلینگ، مینوسیکلین، گیرنده NMDA.